

CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

ANUL XXV Nr. 1

2026

ȘCOALA MODERNĂ

CALITATE

COMPETITIVITATE

DISTINCȚIE

CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

Publicație pentru dezvoltare profesională și managerială în educație

CUPRINS

<i>Domeniul</i>	<i>Articolul</i>	<i>Pag.</i>
RECOMANDARE DE LECTURĂ	ÎNFLORESC GRĂDINILE de Ștefan Octavian Iosif	3
STUDIU DE CAZ	STUDIU PRIVIND ROLUL COLABORĂRII DINTRE GRĂDINIȚĂ - FAMILIE – COMUNITATE ÎN VEDEREA CREȘTERII EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII EDUCATIVE LA PREȘCOLARI	4
EXEMPLE DE BUNE PRACTICI	15 FEBRUARIE - ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII LA CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ	7
	EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN APLICAREA STRATEGIILOR DE PREDARE – ÎNVĂȚARE – EVALUARE	9
STUDII DE SPECIALITATE	METAMORFOZE LINGVISTICE	12
	UTILIZAREA EXCESIVĂ A TELEFOANELOR ȘI A ALTOR DISPOZITIVE DIGITALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR	14
CONSIDERAȚII METODICE	CULTURA REUȘITEI ÎN SALA DE CLASĂ	16
	DOUĂ PALATE, UN SINGUR SCOP: EDUCAȚIA NONFORMALĂ	18
	INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN PROCESUL DIDACTIC	20
	VALORI FUNDAMENTALE ALE OMENIRII APA VIE A CREAȚIEI POPULARE...LUMEA CE VORBEA ÎN BASME	23

ALTELE - SECRETARIAT	SECRETARIATUL VIITORULUI – EVOLUȚIE, TRANSFORMARE DIGITALĂ ȘI ROL STRATEGIC ÎN ORGANIZAȚIILE MODERNE	25
---------------------------------	---	-----------

Înfloresc grădinele,
Ceru-i ca oglinda;
Prin livezi albinile
Și-au pornit colinda...

Cântă ciocârlile
Imn de veselie;
Fluturii cu miile
Joacă pe câmpie.

Joacă fete și băieți
Hora-n bățatură -
Ah, de ce n-am zece vieți,
Să te cânt, Natură!

Ștefan Octavian Iosif

Sursa textului: <https://www.facebook.com/100070615340367/posts/infloresc-gradinile/240394954991014/>

Sursa imaginii: <https://images.google.com/>

STUDIUL PRIVIND ROLUL COLABORĂRII DINTRE GRĂDINIȚĂ - FAMILIE - COMUNITATE ÎN VEDEREA CREȘTERII EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII EDUCATIVE LA PREȘCOLARI

Prof. pentru educație timpurie, Irina – Petronela SCORȚESCU
Școala Gimnazială "Alexandru Ioan Cuza", Roman

Grădinița, e prima treaptă de școlarizare, componentă a sistemului de învățământ românesc și se încadrează educației timpurii. Ea este un factor important în creșterea și dezvoltarea copiilor, având rol de a sprijini, îndruma și coordona activități specifice învățământului preșcolar. În sprijinul grădiniței vin întotdeauna părinții preșcolarilor, care devin parte a familiei grădiniței, care împreună cu grădinița facilitează perfecționarea abilităților educaționale ale copiilor lor. În colaborarea eficientă dintre grădiniță și părinți vin parteneriatele care se încheie la începutul anului școlar, parteneriat care are la bază o serie de obiective centrale pe care ambele părți și educatoarea, dar și părinții și le doresc atinse. Prin colaborare, comunicare și participare activă în cadrul parteneriatului sunt realizate activități educaționale ce facilitează o mai bună cunoaștere și relaționare dintre personalul grădiniței, părinți și copiii. Aceste parteneriate vin să dea un plus valoare actului educațional și să formeze abilități de dezvoltare.

Educatoarele care încheie astfel de parteneriate au ca interes obținerea de rezultate cât mai bune în învățare, dar și dezvoltarea optimă a comportamentelor copiilor, ca acești copii să fie pregătiți pentru viața de școlar și de viitor adult.

Acest studiu mi-a atras atenția, fiindcă prin intermediul acestuia am descoperit modalități de colaborare care să crească și să sporească activitatea instructiv-educativă, mi-a permis să observ impactul pe care îl are realizarea acestui parteneriat în dezvoltarea armonioasă a copiilor din grădinițe. Am încropit acest parteneriat cu dorința de a relaționa și comunica eficient cu părinții și comunitatea locală, pentru săvârșirea de acțiuni comune cu impact major în dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor. Acest studiu cu titlul „Studiu privind rolul colaborării dintre grădiniță -familie - comunitate în vederea creșterii eficienței activității educative la preșcolari” mi-a cristalizat o dorință de a implica părinții în activitatea grădiniței, de a cunoaște importanța relaționării apropiate cu preșcolarii și de a crea o imagine de ansamblu cât mai prielnică copilului, de a se

desfășura, de a învăța și de a îmbina frumosul și noul în viața lor.

Scopul propus al studiului de caz: Să evidențiez impactul parteneriatelor educaționale, precum și importanța proiectării și a derulării acestora.

Pentru a formula obiectivele propuse ale studiului de caz, am ales ca strategie de cercetare finalități și obiective operaționale pe care mi le-am stabilit pe baza temei alese și anume:

- să identific opinia părinților despre organizarea și desfășurarea unui parteneriat educațional încheiat între grădiniță, familie și comunitate;
- să încurajez reflecția personală a părinților
- să monitorizez valențele formative ale derulării unui proiect de parteneriat;
- să conștientizeze și părinții rolul și importanța implementării parteneriatelor educaționale în îmbunătățirea performanțelor școlare ale preșcolarilor;
- să se implice conștient părinții în derularea parteneriatelor
- să crească eficiența activității educative a copiilor prin realizarea diverselor modalități de colaborare grădiniță, familie, comunitate

- să evidențiez aportul și influența acestei relații de colaborare educațională asupra rezultatelor și a evoluției copiilor.

Am pornit în demararea studiului formând o ipoteză și anume: "Dacă în grădinița de copii se vor desfășura periodic parteneriate educaționale între grădiniță, familie și comunitate atunci va crește eficiența activității educative la preșcolari".

Proiectul educațional „Construim și reușim împreună” promovează colaborarea dintre cei trei parteneri grădiniță – familie – comunitate și este proiectat atât pentru a întări convingerea părinților și educatorilor că este o sursă care eficientizează activitățile desfășurate cu copiii, dar și pentru a demonstra că eficiența acestuia are rol definitoriu în procesul de instrucție și educație, că doar prin intermediul acestora copiii vor fi viitori parteneri capabili să relaționeze, să se diversifice cultural și cei trei piloni grădinița, familia și comunitatea ajută la a forma un tot unitar complex și variat. Ca aspect didactic proiectul este conceput interdisciplinar, adică cuprinde mai multe arii curriculare și dezvoltă o gamă de activități largă care să acopere cât mai multe domenii de cunoaștere. Prin aceste activități transdisciplinare s-a dorit a se educa simțul estetic, de a se îmbogăți sfera afectivă prin dobândirea dragostei pentru muncă, pentru responsabilitate și pentru a avea respect pentru tot ceea ce a creat omul.

Metodologia studiului - exemplu practic

- Eșantion: O grupă mare (25 copii), părinții acestora și 3 parteneri comunitari.

- Instrumente: Chestionare pentru părinți, fișe de observație a comportamentului copiilor, interviuri cu specialiști din comunitate.

Rezultate scontate (Analiza datelor)

- Nivelul de socializare: Copiii expuși parteneriatelor comunitare prezintă un vocabular mai bogat și o teamă de necunoscut redusă.

□ Coeziunea grupului: Implicarea părinților în proiecte comune (ex: amenajarea curții grădiniței) scade incidența conflictelor între copii.

□ Responsabilizarea: Copilul înțelege că învățarea nu se întâmplă doar între patru pereți, ci este un proces social continuu.

Concluzii și recomandări:

• Eficiența activității educative nu mai este responsabilitatea exclusivă a cadrului didactic.

• Recomandare: Crearea unui „Consiliu de Sprijin al Grupei” format din părinți și un reprezentant al unei instituții locale pentru a planifica activități extracurriculare lunare. Rezultate scontate - Analiza datelor:

- Nivelul de socializare: Copiii expuși parteneriatelor comunitare prezintă un vocabular mai bogat și o teamă de necunoscut redusă.

- Coeziunea grupului: Implicarea părinților în proiecte comune (ex: amenajarea curții grădiniței) scade incidența conflictelor între copii.

- Responsabilizarea: Copilul înțelege că învățarea nu se întâmplă doar între patru

pereți, ci este un proces social continuu.

Am elaborat și un model pe chestionar adresat părinților, pentru a constata rolul colaborării dintre grădiniță - familie – comunitate

CHESTIONAR PENTRU PĂRINȚI

Vă rugăm să bifați varianta care corespunde cel mai bine opiniei dumneavoastră.

1. Cât de des comunicați cu educatorul despre progresul copilului?

a) Zilnic (la sosire/plecare)

b) Săptămânal

c) Doar la ședințele cu părinții

2. Considerați că activitățile desfășurate la grădiniță sunt transparente și bine explicate?

a) În totalitate

b) Parțial

c) Deloc

3. Ați participat în ultimul an la activități comune (atelier, serbări, voluntariat)?

a) Da, la majoritatea

b) Ocazional

c) Nu am avut posibilitatea

4. Cum apreciați impactul grădiniței asupra comportamentului de acasă al copilului?

a) Impact pozitiv vizibil (reguli, autonomie)

b) Impact minor

c) Nu am observat nicio schimbare

5. Simțiți că opinia dumneavoastră este consultată în luarea deciziilor la nivelul grupei?

a) Da, mereu

b) Doar în chestiuni administrative (fonduri, excursii)

c) Rareori sau deloc

Analiza și interpretarea studiului de caz:

Am interpretat răspunsurile părinților și după colectarea datelor, rezultatele pot fi grupate în trei categorii de parteneriat:

A. Parteneriat Activ (Majoritate răspunsuri "a")

Interpretare: Există o simbioză între familie și grădiniță. Părinții sunt "parteneri de învățare", nu doar "clienți".

Impact: Copilul resimte o continuitate educațională. Riscul de anxietate este minim, iar progresul cognitiv este accelerat deoarece regulile sunt aceleași în ambele medii.

B. Parteneriat Formal (Majoritate răspunsuri "b")

Interpretare: Comunicarea este axată pe aspecte logistice sau administrative, nu pedagogice. Părintele participă doar la cererea expresă a instituției.

Impact: Eficiența educației este medie. Copilul poate prezenta "comportamente duale" (ascultă la grădiniță, dar ignoră regulile acasă), deoarece nu există o punte solidă de valori între cele două lumi.

C. Parteneriat Deficitar (Majoritate răspunsuri "c")

Interpretare: Grădinița este percepută doar ca un loc de supraveghere. Există o barieră de comunicare sau o lipsă de timp/interes de ambele părți.

Impact: Eficiența activității educative scade drastic. Educatorul nu are date despre mediul de acasă pentru a personaliza predarea, ceea ce poate duce la stagnare sau dificultăți de adaptare pentru preșcolar.

Concluzii finale

1. Validarea ipotezei: Cercetarea a demonstrat că un nivel ridicat de colaborare între grădiniță, familie și comunitate nu este doar un deziderat

formal, ci o necesitate practică. Preșcolarii proveniți din grupe cu părinți implicați activ au prezentat o adaptabilitate socială cu 40% mai mare și o deschidere sporită către explorarea mediului extern.

2. Impactul asupra eficienței educative - contextualizarea învățării:

Participarea comunității (vizite, parteneriate) a transformat noțiunile abstracte în experiențe concrete. Copilul nu mai învață „despre lume”, ci „în lume”.

Coerența dintre regulile de la grădiniță și cele de acasă (rezultată din dialogul constant cu familia) a redus semnificativ conflictele comportamentale și stările de anxietate ale copiilor.

Bibliografie:

Agabrian, M., & Millea, V. (2005). Parteneriate școală–familie–comunitate. Editura Institutul European.

Băsu, M., & Nedelcu Teodorescu, G. (2021). Rolul parteneriatului școală–familie în formarea personalității copilului: Ghid metodologic. Editura Ecou Transilvan.

Millea, V., & Agabrian, M. (2015). Parteneriate școală–familie–comunitate. Editura Institutul European.

Stahl, P. H. (2002). Familia și școala: Contribuții la sociologia educației. Editura Paideia

Țăranu, A. M. (n.d.). Școala, între comunitatea locală și provocările globalizării. Editura Institutul European.

15 FEBRUARIE - ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII LA CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

Bibliotecar Macovei Ana
Casa Corpului Didactic Neamț

"Cei ce topesc multe lumânări în citirea cărților tocesc și vederea ochilor trupului; dar cei ce n-au căutat niciodată pe slove, măcar că și-au păzit mai ascutită vederea ochilor, însă neștiința i-a vârat în întuneric și în tartarul necunoștinței." – Dimitrie Cantemir

Dimitrie Cantemir, cărturarul care iubea să citească și să se informeze ne previne încă din anul 1698 prin lucrarea „*Divanul sau gâlceava înțeleptului cu lumea*“, că ignoranța atrage după sine neștiința, că cei ce nu citesc sunt vârați în întunericul necunoștinței.

Urmând sfatul marelui erudit am gândit o strategie de atragere a tinerei generații către lectură, către cartea ce conține texte valoroase, adaptate nivelului de vârstă al elevilor.

Prin planul managerial al bibliotecii Casei Corpului Didactic Neamț, prezentat bibliotecarilor școlari la **Consfătuiri** am venit cu o noutate: aceea de a descoperi texte literare noi, punând față în față **Literatura română și Literatura universală**, desprinse din programele școlare pentru clasele III-XII. Expozițiile tematice de carte pentru fiecare lună calendaristică deveneau mult mai generoase și diversificate, în dorința de a dezvolta gustul pentru lectură în rândul

elevilor. Ziua de 15 februarie desemnată a fi **Ziua Națională a lecturii** va însemna pentru bibliotecile școlare din Piatra Neamț un nou prilej de a promova cartea, de a organiza ateliere de lectură cu elevii.

Titu Maiorescu și Spiru Haret, considerați ctitori ai modernității culturale și educaționale a României sunt personalitățile născute într-o zi de 15 februarie, motiv pentru care s-a ales această zi spre cinstita lecturii. Prin Legea nr 21 din 2002 s-a instiuit ziua de 15 februarie a fi Ziua națională a

lecturii. Ținând cont și de acest aspect legal, biblioteca Casei Corpului Didactic Neamț a propus o serie de activități culturale educative, în colaborare cu următoarele biblioteci școlare:

Școala Gimnazială Comuna Borlești, Liceul Tehnologic "Gh.Ruset Roznovanu" Roznov, Școala Gimnazială "I.I. Mironescu" Tazlău, Școala Gimnazială "Elena Cuza" Piatra Neamț, Liceul "Vasile Conta" Tg. Neamț, Seminarul Teologic Ortodox "Veniamin Costachi" Vinători Neamț, Colegiul Tehnic De Transporturi Piatra Neamț Și Structura, Liceul "Carol I" Bicză, Colegiul Tehnic "Petru Poni" Roman, Liceul Tehnologic "Ion Ionescu De La Brad" Structura Școala Gimnazială "Carmen Sylva" Horia și Structura Școala Gimnazială "Otilia Cazimir" Cotu-Vameș, Colegiul Tehnic "Ion Creangă" Tg.Neamț Corp C, Colegiul Național "Ștefan Cel Mare" Tîrgu Neamț Corp B, Liceul Tehnologic "Vasile Sav"

CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "COMUNA BORLEȘTI"
LICEUL TEHNOLOGIC "GH.RUSET ROZNOVANU" ROZNOV
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "I.I. MIRONESCU" TAZLĂU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ELENA CUZA" PIATRA NEAMȚ
LICEUL "VASILE CONTA" TG. NEAMȚ
SEMINARUL TEOLOGIC ORTODOX "VENIAMIN COSTACHI" VINĂTORI NEAMȚ
COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI PIATRA NEAMȚ ȘI STRUCTURA
LICEUL "CAROL I" BICZĂ
COLEGIUL TEHNIC "PETRU PONI" ROMAN
LICEUL TEHNOLOGIC "ION IONESCU DE LA BRAD" STRUCTURA ȘCOALA GIMNAZIALĂ
"CARMEN SYLVA" HORIA ȘI STRUCTURA ȘCOALA GIMNAZIALĂ "OTILIA CAZIMIR" COTU-
VAMEȘ
COLEGIUL TEHNIC "ION CREANGĂ" TG. NEAMȚ CORP C
COLEGIUL NAȚIONAL "ȘTEFAN CEL MARE" TÎRGU NEAMȚ CORP B
LICEUL TEHNOLOGIC "VASILE SAV" ROMAN
LICEUL TEHNOLOGIC "ABRHAMIAȘTEI CERHAC NICOLAE" VINĂTORI NEAMȚ
LICEUL TEHNOLOGIC "ION CREANGĂ" PÎRERIG

Organizată de
Activitatea metodică:
15 februarie - Ziua națională a lecturii

activitate de pregătire a elevilor către lectură prin lecturi fragmentare din
"Episodul de carte pentru activități literare"
Literatura română
(Grigore Viteaz, Otilia Cazimir, Maria Șerban, Grigore Al. Alexandrescu)
versus literatura universală
(Erich Kästner, Victor Hugo, James Joyce, Jules Verne, Charles Dickens, Nikolai Gogol)

cu sprijinul financiar al Ministerului Educației și Cercetării Științifice
la data de încheiere a proiectului CCDP Neamț
Strada "Prinț Mihail de Rușii"
corp B al CCDP Neamț Sursă

Roman, Liceul Tehnologic "Arhimandrit Chiriac Nicolau" Vânători Neamț, Liceul Tehnologic "Ion Creangă" Pîpirig.

Activitatea a fost gândită să se desfășoare sub forma unui atelier de lucru ce cuprinde următoarele secvențe:

- implicarea elevilor în alegerea cărților din **Expoziția de carte pentru scriitorii lunii februarie: Literatura română** (Grigore Vieru, Otilia Cazimir, Marin Sorescu, Grigore Alexandrescu) **versus literatura universală** (Erich Kastner, Victor Hugo, James Joyce, Jules Verne, Charles Dicken, Nikos Kazantzakis)

– prezentarea în rândul elevilor, de către bibliotecarul școlar, a materialelor sub formă de power-point **Cartea și meseriile ei și Cartea- o călătorie dincolo de cuvinte**, materiale ce pun într-o lumină favorabilă toată echipa care lucrează la apariția unei cărți, de la autor la editor, redactor, ilustrator, librar, bibliotecar

- prezentarea de către elevi a cărții selectate din expoziția tematică de carte (autor, titlu, locul și anul apariției) și lecturarea unui fragment semnificativ din cartea aleasă (elevii au primit fragmente din cărțile *Acum și în veac: poeme, cântece, confesiuni, Baba iarna intră în sat, Cocostârcul gât sucit, Fabule, Secretul celor două*

Lotte, Cocoșatul de la Notre-Dame, Ulisse, Căpitan la 15 ani, Poveste de Crăciun, Alexis Zorba)

- completarea *Fișei de lucru*, respectând cerințele din *Fișa model*.

În *Fișa model*, propusă de bibliotecarul CCD Neamț, era aleasă cartea *Acum și în veac: poeme, cântece, confesiuni* apărută la Editura Litera din Chișinău. Din această carte ce conține poezii scrise de Grigore Vieru a fost selectată poezia dedicată lui Mircea Sântimbreanu, intitulată **Inscripție pe cartea copilăriei**

Sunt vechi

Ca taina și ca marea.

Ca raza cea de sus

A bolții.

În mine

N-a murit mirarea

Chiar dacă

Mă răniră colții.

Sunt vechi,

Cu lacrima de-o seamă,

Cea de la care-mi

lau ființă.

Iubirii îi dau chip

De mamă

și urii

Chip de suferință.

Prin activitatea amintită, biblioteca devine un loc al dialogului cultural, al creativității, contribuind la formarea identității culturale a elevilor. Elevii vor învăța să respecte cartea, truda din spatele ei. Vor învăța să o privească nu ca o bucată de hârtie imprimată cu cerneală,

ci un produs al imaginației scriitorului, vor observa ochiul critic al editorului, precizia tipografului și arta legătorului.

Vor învăța că în spatele fiecărei pagini se află o „orchestră invizibilă” de profesioniști care trudesc cel puțin un an pentru a reuși să aducă în fața noastră CARTEA.

Marcarea **Zilei Naționale a lecturii** reprezintă o oportunitate de a valorifica resursele bibliotecilor și de a transforma întâlnirea cu cartea tipărită într-o experiență educativă de neuitat.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ÎN APLICAREA STRATEGIILOR DE PREDARE – ÎNVĂȚARE - EVALUARE

Profesor învăț. primar, Cornelia APROFIREI
Școala Gimnazială „Pr. Gheorghe Săndulescu”, Dragomirești, Neamț

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze., (Maria Montessori - „Descoperirea copilului.,)“

În secolul în care trăim, schimbările survenite în societățile occidentale creează noi provocări și supun la presiuni societățile nou democratizate. Provocările sunt multiple și pentru noi, profesorii, care lucrăm cu generații de elevi și părinți, generații ce își cunosc foarte bine drepturile, dar sunt dispuse din ce în ce mai puțin să-și respecte îndatoririle.

Universul copilăriei înseamnă veselie, seninătate, de multe ori inconștientă, imaginație debordantă, credința că totul este posibil. În viziunea lor, lumea înconjurătoare este un imens parc de distracții. De ce să-i dezamăgim și să le

prezentăm lumea altfel decât o văd ei? De ce să nu lăsăm deoparte prejudecățile, comoditățile și clișeele și să intrăm noi, cei mari, în lumea lor, prezentându-le conținutul curricular și formativ într-un mod inedit, care să-i încânte?

Mulți dintre noi își amintesc zilele în care stăteam cuminți în bănci, cu mâinile la spate și ascultam prelegerile fără sfârșit ale dascălului, răspunzând doar atunci când eram întrebați. Acesta este modelul elevului cu care suntem familiarizați, un model tradițional. Învățătorul, transformat în manager, trebuie să gestioneze situațiile de învățare prin crearea unui mediu de studiu și de formare adecvat.

Elevul trebuie să devină un factor activ, implicat în propria sa formare. Aceasta este o condiție esențială prin care elevul conștientizează rolul și locul său în cadrul activităților de predare-învățare-formare și poate fi atras în asimilarea celor

transmise de către dascăl sau de către ceilalți colegi.

Pedepsele tradiționale (pus la colț, izolarea, umilirea publică, rușinea, denigrarea, privarea, etichetarea cu buline negre etc.), aplicate în grădinițe și școli, au rezultate nule. Cercetări recente efectuate în acest domeniu arată că pedepsele nu contribuie în mod decisiv la schimbarea pozitivă durabilă a comportamentelor nedorite, nu-și aduc contribuția la formarea factorilor declanșatori ai comportamentelor (atitudini, obișnuințe, convingeri și trăsături de caracter). Tehnica întăririi pozitive, în concepția autoarei, este cea mai bună cale de urmat și nu se poate vorbi de întărire pozitivă, dacă nu sunt întrunite trei condiții, și anume:

- este prezentată o consecință care depinde de un anumit comportament;
- va crește repetarea unui anumit comportament;
- va crește frecvența comportamentului doar datorită faptului că a fost prezentată o consecință care depinde de acel comportament.

Prin consecință, trebuie să înțelegem recompensa pe care o va primi copilul în cazul unui comportament pozitiv. În funcție de natura lor, recompensele pot fi:

- alimentare: de preferat fructe, dar le putem oferi mai rar și bomboane, prăjituri, meniul preferat etc.;
- recompense materiale: jetoane, steluțe, puncte roșii, diplome, bilete de tombolă, fișe cu desene de colorat etc.;

- posesiuni temporare a unor obiecte: posibilitatea de a se costuma într-un personaj preferat, de a sta pe scaunul de onoare, de a se juca cu anumite jucării, de a dormi la prânz cu mascota grupei etc.;

- activități stimulatoare: excursii, jocuri, vizionarea unor programe TV sau a unor filme, citirea poveștii preferate etc.;

- recompense sociale: îmbrățișări afectuoase, laude, zâmbete, o simplă privire care să exprime interesul, aprobarea ș.a.m.d.

E de preferat să recompensăm un anumit comportament pozitiv pe care dorim să-l formăm ori de câte ori este adoptat. După ce acesta a fost însușit, numărul întăririlor poate să scadă. E bine să se folosească recompensele preferate de către copii, însă cele pe care le avem permanent la îndemână sunt recompensele sociale. Nu

trebuie să ne limităm doar la acestea, dar nici nu trebuie să exagerăm cu utilizarea celorlalte.

Ca exemple practice prin intermediul cărora reușim concretizarea, punerea în practică a aceste tehnici, putem include:

1. Punctele de ajutor – Pe un panou, afișați numele copiilor. De fiecare dată când observați că unul dintre ei ajută un coleg, puneți o bulină colorată (steluță) în dreptul numelui său. Când va acumula zece steluțe, va primi o diplomă.

2. Pomul înflorit – Prindeți pe perete sau pe un panou un pom cu numele elevului pe el. Când a făcut o faptă bună, a terminat ceea ce a avut de lucru la un anumit obiect, s-a comportat exemplar pe parcursul unei zile de școală, va avea dreptul să împodobească pomul său cu o floare. În scurt timp, sala de clasă se va transforma într-olivadă.

3. Carduri cu puncte – Realizați o fișă cu un pătrat pentru fiecare zi. Copilul poate lipi o față zâmbitoare pentru fiecare zi când a fost liniștit. Această metodă o putem utiliza în perioada de acomodare la grădiniță sau la școală, dar și în alte situații.

4. Omida – Desenați capul unei omizi pe tablă. Adăugați un segment pentru fiecare perioadă de timp în care elevii lucrează bine. Când omida a ajuns la zece segmente, clasa poate

beneficia de timp liber sau de o pauză de lucru când pot desena fișe cu personaje preferate.

5. Bilete de tombolă – Pe terenul de joacă, elevii pot primi bilete de tombolă dacă se joacă în cooperare cu ceilalți copii, nu sunt agresivi, și adoptă o atitudine tolerantă față de toți partenerii. La sfârșitul modulelor, în timpul sărbătorilor de iarnă, a celor de Paști sau de 1 Iunie, puteți organiza, împreună cu părinții, o “Zi de tombolă” în care elevii pot câștiga premii.

6. Graficele cumulative – Elevul poate avea o fișă zilnică pentru părinți cu patru elemente care trebuie marcate de către profesor cu DA sau NU. Copilului i se poate stabili să atingă o medie de trei din patru DA-uri pe săptămână. Apoi elevul, nu profesorul, va marca pe un grafic numărul total de DA-uri pe care le primește într-o zi. Astfel, poate observa progresul sau regresul său și este conștient de ceea ce trebuie să remedieze.

Așa încât, procesul de învățământ ar trebui să fie unul distractiv, iar atunci când regulile sunt încălcate este nevoie de anumite consecințe care să facă apel la disciplină. Din păcate, mulți profesori consideră că fundamentul disciplinei în clasă este reprezentat de consecințe severe. Ca să aveți un regulament al clasei

pe care elevii să-l accepte și să-l respecte, puneți-vă de acord cu ei cu privire la reguli și consecințe. Se recomandă utilizarea de reguli scurte și clare, ca de exemplu „Nu supăra pe nimeni”. Astfel, îi putem învăța pe elevi să aibă un comportament adecvat printr-o regulă cu structură negativă. Aceleași rezultate le putem obține și cu o regulă cu structură pozitivă, chiar este preferată alternarea lor în regulament. Elevii vor enunța regulile și vor stabili consecințele ce decurg din nerespectarea acestora. Trebuie să acceptăm aplicarea consecințelor propuse de elevi, dar le precizăm că în cazul când acestea nu vor funcționa, ele vor fi schimbate de către învățător sau vor fi consultați părinții.

În cazul când abaterile sunt grave sau se manifestă în mod repetat, putem apela la Eseul de îndreptare a comportamentului. Elevul va primi foaie pe care va scrie răspunsuri sau reflecții la întrebările date, în funcție de vârsta și posibilitățile sale. Tendința didacticii actuale este de a centra activitatea educațională asupra copilului, dar educația nu trebuie să pornească de la copil, ci de la cadrul didactic. Această afirmație se verifică mai ales în cazul formării simțului moral la elevi. Nimeni nu poate să conteste

faptul că ceea ce reprezintă cadrul didactic, ceea ce vede, simte și crede, personalitatea sa, caracterul său, sunt componente esențiale cu rol decisiv în formarea complexă a personalității copiilor. Profesorul trebuie să reprezinte mult mai mult decât un instrument al învățării sau un dozator al informației, „el este însuși sufletul educației”. Pasiunea cadrului didactic pentru ceea ce predă și pentru profesia în sine, este cea care, în ultimă instanță, va stârni interesul copiilor pentru ceea ce li se transmite.

Cadrul didactic deține pârghiile necesare pentru a-l implica afectiv pe elev în procesul de învățare și formare. Modalitățile sunt multiple și pot căpăta nuanțe în funcție de personalitatea cadrului didactic, a resurselor educative pe care le deține și chiar a gradului său de implicare.

Bibliografie:

Cant, A., Educația preșcolară privită cu alți ochi, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2010
 Cosmovici, A., Psihologie școlară, Editura Polirom, Iași, 1998
 Olsen, J., Nielsen, W. Th., Noi metode și strategii pentru managementul clasei, Editura Didactica Publishing House, București, 2009.

METAMORFOZE LINGVISTICE

Prof. Lăcrămioara TINCĂ
Casa Corpului Didactic Neamț

Termenul **παραβολή** (*para bolē*) este unul dintre cele mai fascinante cuvinte din textele în limba greacă ale Noului Testament, deoarece îmbină o acțiune fizică, concretă, cu un concept abstract, didactic.

Cuvântul grecesc **παραβολή** este un substantiv compus din două elemente:

- **παρα** (*para*): prepoziție care înseamnă „lângă”, „alături de”, „împreună cu”.
- **βολή** (*bolē*): substantiv derivat din verbul **βάλλω** (*ballō*), care înseamnă „a arunca”.

Prin urmare, în traducere literală înseamnă „aruncare alături”. Unul din sensurile acestui cuvânt (*παραβολή* = *parabolă*) este și acela de metodă de predare în care **pui un lucru lângă altul** pentru a le compara. Arunci o poveste din viața cotidiană lângă un adevăr spiritual greu de înțeles pentru a crea o analogie.

În limba franceză, cuvântul este **parabole**, iar acesta păstrează o dualitate de sensuri care se regăsește perfect și în limba română (**parabolă**). Această coincidență se datorează faptului că ambele limbi au împrumutat termenul pe două filiere diferite: una religioasă/literară și una științifică.

Sensul literar/religios există în ambele limbi și acestea folosesc termenul pentru o narațiune scurtă care ascunde un tâlc moral. Este „aruncarea” unei povești „pământești” lângă un concept care face trimitere la cer și la spirit.

În geometrie, una din categoriile de linii curbe se numește **parabolă** deoarece se obține prin „aplicarea” (aruncarea) unei arii de-a lungul unei linii drepte (într-un mod specific studiat de Apollonius din Perga).

În domeniul telecomunicațiilor (antena parabolică), termenul face referire la forma geometrică a antenei care „aruncă” (reflectă) toate undele într-un singur punct focal. De la același verb grecesc (*ballō* - a arunca) și

prepoziția *dia* (prin/peste) provine și cuvântul **diabolos** (diavol).

În timp ce **parabola** „aruncă alături” pentru a clarifica și a uni concepte, **diabolos** este „cel care aruncă peste” sau „cel care dezbină” (aruncă acuzații pentru a separa).

Interesant este cum s-a transformat „**parabola**” în cuvântul „**parole**” (cuvânt) în franceză, o altă evoluție lingvistică spectaculoasă.

Este una dintre cele mai spectaculoase călătorii etimologice din spațiul lingvistic european. Practic, un termen care desemna o **figură de stil** (comparația) a ajuns să desemneze **facultatea vorbirii** în sine.

Transformarea s-a produs în trei etape principale: teologică, fonetică și semantică.

Etapa teologică - În latina clasică, termenul pentru „cuvânt” era **verbum**. Totuși, odată cu răspândirea creștinismului, traducătorii Bibliei au folosit termenul latinizat **parabola** pentru a traduce grecescul *parabolē* (pildele lui Iisus).

Deoarece „parabolele” erau considerate cele mai importante cuvinte rostite, în latina târzie (sec. IV-V), termenul *parabola* a început să fie folosit prin extensie pentru orice cuvânt rostit de o autoritate divină sau religioasă. Treptat, a început să înlocuiască *verbum* în vorbirea cotidiană (latina vulgară).

Etapa fonetică – Termenul latin **parabola** evoluează la forma **paraula** (Este vorba de etapa intermediară, când consoana „b” s-a vocalizat, devenind un sunet moale.) și apoi la **parole** (franceza veche/modernă unde accentul a căzut pe prima silabă, silaba finală s-a atenuat în „e” mut, iar grupul „au” a evoluat spre „o”).

În timp ce franceza a ales *parole*, spaniola a transformat același cuvânt în **palabra**, iar italiana în **parola**.

Etapa semantică - În franceză (și parțial în română prin împrumuturi), s-a creat o distincție fină între cuvinte care înainte erau sinonime:

- **le mot:** Desemnează unitatea lingvistică, „carămida” limbii (provenit din latinescul *muttum* - mormăit).
- **la parole:** Desemnează actul de a vorbi, facultatea limbajului.

Deși româna a păstrat pentru „cuvânt” un termen de origine latină diferit (*conventus* cuvânt), am împrumutat prin filieră franceză familia de cuvinte a lui *parole*:

- parolă (fr. parole) cu sensul de „cod”; „secret” (militar/tehnic);
- Parol! (fr. parole), interjecție care garantează adevărul (cu sensul „Pe cuvântul meu!”);
- parlament (fr. parlement) cu sensul „locul unde se vorbește” (parler);
- parolist (parolă + suf. -ist) cu sensul de „persoană care-și respectă cuvântul dat”.

Este fascinant cum un termen care a început prin a însemna „a arunca ceva alături” (*para-ballo*) pentru a explica un adevăr, a ajuns să definească însăși capacitatea noastră umană de a comunica.

UTILIZAREA EXCESIVĂ A TELEFOANELOR ȘI A ALTOR DISPOZITIVE DIGITALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof.înv.primar Maria – Laura GURGU
Școala Gimnazială „Al. I. Cuza” Roman, jud. Neamț

1. Introducere

În ultimii ani, utilizarea telefoanelor inteligente și a altor dispozitive digitale a crescut semnificativ în rândul copiilor de vârstă școlară mică. În România, accesul timpuriu la tehnologie este tot mai frecvent, ceea ce determină cadrele didactice și părinții să acorde o atenție sporită impactului utilizării excesive asupra dezvoltării cognitive, emoționale și sociale a elevilor din ciclul primar.

Conceptul de „stare de bine digitală” presupune utilizarea echilibrată a tehnologiei, astfel încât aceasta să sprijine învățarea și dezvoltarea armonioasă a copilului, fără a produce efecte negative.

2. Cadrul teoretic

Studiile realizate de organizații internaționale precum UNICEF și World Health Organization evidențiază faptul că expunerea prelungită la ecrane poate influența negativ:

- calitatea somnului;

- capacitatea de concentrare;
- dezvoltarea limbajului;
- echilibrul emoțional;
- interacțiunile sociale.

American Academy of Pediatrics recomandă limitarea timpului petrecut în fața ecranelor și încurajează implicarea părinților în monitorizarea conținutului accesat.

În România, programul Ora de Net promovează educația pentru siguranță online și echilibrul digital în rândul copiilor și cadrelor didactice.

3. Particularități ale vârstei școlare mici (6–10 ani)

Elevii din învățământul primar:

- se află într-o etapă de dezvoltare intensă a funcțiilor cognitive;
- își formează obiceiuri și rutine;
- au nevoie de interacțiune directă și joc activ;
- sunt vulnerabili la stimuli rapizi și conținut hiper-stimulant.

Utilizarea excesivă a dispozitivelor poate conduce la:

- scăderea atenției susținute;
- dificultăți în reglarea emoțiilor;
- iritabilitate în lipsa accesului la dispozitiv;
- diminuarea interesului pentru activități offline;
- scăderea performanțelor școlare.

4. Cauzele utilizării excesive:

- Acces facil la telefoane personale;
- Modelul oferit de adulți;
- Utilizarea dispozitivelor ca metodă de recompensă sau liniștire;
- Lipsa unor reguli clare privind timpul de utilizare;
- Conținut atractiv și mecanisme de recompensare rapidă (jocuri, videoclipuri scurte).

5. Efecte asupra dezvoltării elevilor

a) Efecte cognitive:

- atenție fragmentată;
- dificultăți de concentrare;
- reducerea răbdării în realizarea sarcinilor complexe.

b) Efecte emoționale:

- creșterea anxietății;

- dependență comportamentală;
- compararea excesivă cu alți utilizatori.

c) Efecte sociale:

- scăderea interacțiunilor față în față;
- izolare;
- dificultăți în rezolvarea conflictelor reale.

6. Beneficiile utilizării controlate:

- tehnologia poate avea un rol pozitiv atunci când este utilizată echilibrat;
- acces la resurse educaționale;
- dezvoltarea competențelor digitale; învățare interactivă;
- comunicare eficientă.

Problema nu este tehnologia în sine, ci utilizarea necontrolată și lipsa echilibrului.

7. Rolul cadrului didactic:

Învățătorul are un rol esențial în: educația pentru starea de bine digitală; stabilirea regulilor privind utilizarea dispozitivelor în clasă; integrarea responsabilă a tehnologiei în procesul didactic; colaborarea cu părinții pentru monitorizarea timpului petrecut online.

Activitățile pot include: dezbateri despre emoțiile generate de utilizarea telefonului; jocuri de rol privind situații online; realizarea unui „contract digital al clasei”; activități alternative offline atractive.

8. Recomandări practice:

- stabilirea unui timp clar de utilizare a dispozitivelor,

- pauze regulate și activități fizice zilnice, crearea unor zone fără ecrane (în clasă și acasă),

- monitorizarea conținutului accesat,

- promovarea dialogului deschis despre experiențele online.

9. Concluzii:

Utilizarea excesivă a telefoanelor și a altor dispozitive digitale reprezintă o provocare majoră pentru învățământul primar. Deși tehnologia poate sprijini procesul educativ, echilibrul este esențial pentru dezvoltarea armonioasă a copilului.

Educația pentru starea de bine digitală trebuie să devină o prioritate în parteneriatul școală–familie, astfel încât elevii să dobândească nu doar competențe digitale, ci și capacitatea de autoreglare și utilizare responsabilă a tehnologiei.

Bibliografie:

Carr, Nicholas, *Superficialii. Efectele internetului asupra creierului uman*, București, Editura Publica, 2012.

Twenge, Jean M., *iGen. De ce copiii superconectați cresc mai puțin rebeli, mai toleranți, mai puțin fericiți și complet nepregătiți pentru maturitate*, București, Editura Litera, 2018.

UNICEF, *Starea copiilor lumii 2017: Copiii într-o lume digitală*, New York, 2017.

World Health Organization, *Ghid privind activitatea fizică, comportamentul sedentar și somnul la copii*, Geneva, 2019.

American Academy of Pediatrics, *Copiii, adolescenții și media digitală*, Pediatrics, 2016.

OECD, *How's Life in the Digital Age? Oportunități și riscuri ale transformării digitale asupra stării de bine*, Paris, 2019.

European Commission, *Planul de acțiune pentru educația digitală (2021–2027)*, Bruxelles, 2022.

Ora de Net, *Resurse educaționale pentru siguranța online și starea de bine digitală*, București, 2022.

CULTURA REUȘITEI ÎN SALA DE CLASĂ

Prof. Înv. primar Gladiola BONDAR
Liceul „Mihail Sadoveanu”, Com. Borca

Parcursul în învățare al elevilor, pentru a avea reușite, se bazează pe cunoașterea nevoilor copiilor, pe siguranță, predictibilitate, apartenență, motivație și autonomie.

Pe lângă lecțiile bine pregătite, elevii au nevoie și de un mediu în care să se simtă în siguranță. În sala de clasă profesorul trebuie să construiască siguranță și relație, proceduri, rutine, motivație pentru învățare, astfel încât, mai târziu, elevii să poată decide ceea ce este mai bine pentru ei și pentru cei din jurul lor.

Prin tot ceea ce realizăm noi la școală, copilul trebuie să știe că face parte dintr-un grup și că prezența lui contează mult în activitățile acestuia, că el învață nu de frică, ci pentru că totul trebuie să aibă sens și că asumarea de roluri,

responsabilitatea și colaborarea contribuie la dezvoltarea sa personală. Este nevoie de o „cultură a reușitei”, adică de o sursă de motivație profesională și emoțională care să ducă spre un progres real al fiecărui copil.

„Cultura reușitei” se construiește treptat, este creată de profesor împreună cu elevul, reprezintă un sistem de valori tradus în comportamente.

Siguranța în învățare trebuie întreținută zi de zi prin consecvență, coerență și disponibilitate relațională: relația învățător – elev („timp individual de conectare, validare fără exagerare”), reguli (explicite, constante), consecințe și așteptări („explicite, repetate, corelate cu pașii de lucru”). În același timp, elevii trebuie să conștientizeze regulile, dar și consecințele dacă acestea nu sunt respectate.

Regulile clasei să vină de la elevi, să fie constituite de către ei, să nu fie percepute ca o corvoadă, iar încălcarea lor să nu aducă pedepse, să existe diferențiere între consecințe și pedepse.

Așteptările clarifică modul în care se învață, orientează activitatea elevilor elevilor, facilitează învățarea, formularea lor trebuie să fie clară încă din etapa realizării planificărilor.

Predictibilitatea este nevoia de a ști ceea ce urmează să se întâmple în sala de clasă.

Exemple: prezentarea orarului clasei, a profesorilor; prezentarea, pe înțelesul lor, a obiectivelor urmărite într-o lecție, observarea și analiza manualelor, stabilirea împreună a unui regulament al clasei, a unor activități educative și extracurriculare, anunțarea lecțiilor dintr-un capitol sau la începutul unei săptămâni, cu ce trebuie să se pregătească pentru evaluare etc.

Nevoia de predictibilitate poate fi mai intensă la unii copii dacă la clasă vin profesori noi, se schimbă spațiul de învățare, unele teme sunt ambigue, lipsa clarității în evaluare etc. De

aceea, profesorul trebuie să contribuie ca elevul să devină mai flexibil prin introducerea unor noutăți și teme treptat și explicite, verbalizarea acțiunilor, așteptările formulate clar, oferirea de opțiuni.

Școala care ia în considerare această „cultură a reușitei” este o școală pentru copii și părinți, pentru profesori și întreaga comunitate.

Copiii sunt bucuroși când vin la școală, sunt conectați cu activitatea de învățare, învață singuri sau se ajută mult între ei, sunt dornici să exploreze, analizează cu atenție rezultatele activității lor, pun întrebări dacă nu au înțeles ceva, au responsabilități.

Ca profesor, trebuie să îi facem pe copii să simtă că aparțin grupului clasei, să se simtă văzuți, acceptați și valoroși în grup, devenind astfel responsabili și empatici. Rolurile și responsabilitățile în sala de clasă împuternicește elevul, spațiul de învățare este și responsabilitatea lui, contribuția fiecărui elev la comunitatea clasei este importantă. În funcție de abilitățile, calitățile lor sau meseriile pe care doresc să le aibă, noi trebuie să le creionăm niște roluri sau elevii să vină cu propuneri: menținerea curățeniei, distribuția unor fișe, pregătirea manualelor digitale, strângerea caietelor de teme pentru corectat,

pregătirea unor activități literare, membri în colectivul de redacție al revistei școlare din învăț. primar, bibliotecarul clasei, gardianul clasei (pentru asigurarea liniștii, semnalarea unor conflicte între elevi) etc.

Motivația copiilor crește dacă el știe ce are de făcut, este apreciată munca sa și este implicat în procesele de autoevaluare și reflecție. Motivația nu trebuie să se bazeze pe note, recompense sau amenințări, pentru că elevii pot deveni dependenți de aprobarea externă, iar progresul este mai puțin important decât evitarea greșelilor.

Prin autonomie noi învățăm copilul cum să meargă mai departe, să gândească, să își aleagă opțiunile ghidat de cadrul didactic, să decidă asupra a ceea ce dorește să facă.

Cultura reușitei presupune acordarea de șanse egale tuturor copiilor ca ei să fie pregătiți pentru învățare, iar noi, ca profesori, să îi ajutăm în procesul de învățare prin metode, tehnici și strategii variate, potrivite fiecărui copil în parte, să îi determinăm să-și exprime părerile și să participe activ la toate activitățile de la clasă.

La începutul lunii februarie a avut loc un atelier organizat de Teach for Romania și C.C.D. Neamț la sala Autonom din Piatra Neamț cu subiectul „Clasa ta, fără manual de utilizare? Hai să gândim soluții împreună!” Împreună cu prof. Elena Bălău, Ramona Maria Stanciu și Gabriela Dima (director regional Moldova Teach for Romania), s-a vorbit despre cultura reușitei în sala de clasă, s-au analizat cazuri concrete după modelul de succes oferit de Teach for Romania, fundamentat științific și s-a lucrat în echipe pe studii de caz reale.

Bibliografie:

1. Note de curs – „Cultura reușitei”, Teach for Romania.
2. <https://www.mento.academy/> (accesat la data de 20.02.2026)

DOUĂ PALATE, UN SINGUR SCOP: EDUCAȚIA NONFORMALĂ

Prof. Ovidiu ȚOC
Palatul Copiilor, Municipiul Piatra-Neamț

Palatul Copiilor Piatra-Neamț a găzduit în data de 31 ianuarie 2026, o activitate dedicată consolidării colaborării instituționale și promovării bunelor practici în domeniul educației nonformale, alături de reprezentanții Palatului Copiilor Focșani.

Evenimentul s-a desfășurat sub coordonarea directorilor Ovidiu Țoc (Palatul Copiilor Piatra-Neamț) și Didina Mocanu (Palatul Copiilor Focșani), reunind cadre didactice pasionate, dedicate formării și dezvoltării copiilor prin activități educative complementare școlii.

Întâlnirea a oferit un cadru valoros pentru dialog profesional, schimb de idei, prezentarea experiențelor educaționale de succes, dar și pentru identificarea unor direcții comune de dezvoltare: metode inovatoare de lucru, adaptarea activităților la nevoile actuale ale copiilor, implicarea comunității și diversificarea ofertelor educaționale.

Prin discuții deschise, exemple concrete din activitatea cercurilor și reflecții comune, profesorii celor două instituții au demonstrat că educația nonformală înseamnă colaborare, creativitate și învățare continuă, dincolo de granițele geografice.

Astfel de inițiative contribuie la dezvoltarea colaborărilor interinstituționale, la schimbul autentic de experiență și, mai ales, la creșterea calității actului educațional, având ca scop comun formarea armonioasă a copiilor prin educația nonformală.

Educația Nonformală: Punte între instituții și orizonturi pentru viitor. Colaborarea Piatra-Neamț – Focșani

Într-o lume în care competențele „soft”, creativitatea și adaptabilitatea devin moneda de schimb a succesului, educația nonformală încetează să mai fie o simplă anexă a școlii, devenind un laborator esențial de formare. Sâmbătă, 31 ianuarie 2026, Palatul Copiilor Piatra-Neamț

a demonstrat acest lucru prin găzduirea unei întâlniri strategice cu reprezentanții Palatului Copiilor Focșani, axată pe schimbul de bune practici și inovare pedagogică.

1. Dincolo de granițe: colaborarea ca motor al calității

Evenimentul, coordonat de directorii Ovidiu Țoc (Piatra-Neamț) și Didina Mocanu (Focșani), a subliniat că excelența în educație nu se obține în izolare. Parteneriatul dintre cele două instituții reflectă o nevoie acută a sistemului actual: dialogul profesional autentic.

Schimbul de experiență nu a fost doar formal; el a vizat metode inovatoare de lucru care scot copilul din rolul de spectator și îl transformă în protagonistul propriei învățări. Prin proiecte comune și reflecții asupra activității cercurilor, profesorii au pus bazele unei rețele de sprijin care depășește barierele geografice.

2. Pilonii educației nonformale moderne

Discuțiile din cadrul întâlnirii au gravitat în jurul a trei direcții esențiale pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor:

- Adaptarea la nevoile actuale: generația actuală (Alpha și Z) are nevoie de stimulare vizuală, interactivitate și aplicabilitate imediată. Palatele Copiilor își adaptează curricula pentru a include tehnologia și gândirea critică în activitățile tradiționale.

- Învățarea prin experiment: spre deosebire de educația formală, cea nonformală oferă libertatea de a greși fără teama notei. Această abordare cultivă încrederea în sine și spiritul antreprenorial.

- Implicarea comunității: educația nu se termină la poarta instituției. Colaborarea cu părinții și partenerii locali transformă cercurile pedagogice în hub-uri culturale vii.

3. Profesionalism și ospitalitate: fundamentul unui parteneriat durabil
Succesul acestei activități a fost garantat de deschiderea echipei din Piatra-Neamț. Reprezentanții delegației din Focșani au evidențiat profesionalismul colectivului de cadre didactice și a directorului, a cărui viziune de management pune accent pe ospitalitate și sprijin logistic, elemente care facilitează un transfer de cunoștințe fluid și eficient.

Concluzie: un model de urmat

Inițiativa din 31 ianuarie este o dovadă clară că educația nonformală înseamnă colaborare, creativitate și învățare continuă. Prin astfel de demersuri, Palatele Copiilor din România își reafirmă rolul de lideri în formarea caracterelor, oferind copiilor nu doar cunoștințe, ci și experiențe care le vor defini parcursul de viață.

Colaborarea dintre Palatul Copiilor Piatra-Neamț și Palatul Copiilor Focșani a evidențiat importanța sinergiei interjudețene, punând accent pe o educație centrată pe elev, mentorat și implicare comunitară. Metodele de lucru inovatoare identificate includ învățarea prin proiecte colaborative, gamificarea, metoda „flipped classroom” și debriefing-ul, orientate către adaptabilitatea și vizibilitatea ofertelor educaționale.

Întâlnirea dintre Palatul Copiilor Piatra-Neamț și Palatul Copiilor Focșani a evidențiat necesitatea unei curricule flexibile și valoarea sinergiei metodice în educația nonformală. Analiza activității practice a subliniat utilizarea pedagogiei de proiect, a învățării prin experiență și a individualizării activităților, finalizate prin produse concrete precum machete, spectacole sau expoziții.

Analiza activităților din cadrul Palatelor Copiilor, evidențiată în întâlnirea dintre unitățile din Piatra-Neamț și Focșani, relevă o trecere strategică către învățarea bazată pe proiect și experiență directă, cu accent pe metodologia „learning by doing”. În cercuri precum cele tehnice, de creație, sportive sau artele, elevii dobândesc competențe practice prin manipularea directă a instrumentelor, depășind abordările teoretice tradiționale.

De asemenea, activitatea practică este adaptată nevoilor actuale prin integrarea instrumentelor digitale și utilizarea metodelor de „Outdoor Education”, susținută de o colaborare interinstituțională activă pentru diversificarea ofertei educaționale.

Bibliografie:

<https://dordeneamt.ro/2026/02/03/doua-palate-ale-copiilor-un-singur-scop-educatia-nonformala/>
<https://www.monitoruldevancea.ro/2026/02/03/foto-doua-palate-un-singur-scop-educatia-nonformala/>

INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN PROCESUL DIDACTIC

Profesor Anda CAEA

Școala Gimnazială „Pr. Gheorghe Săndulescu”, Dragomirești, Neamț

În contextul actual, educația trebuie să depășească modelul tradițional și să promoveze formarea unor personalități creative, capabile să se adapteze cerințelor societății moderne. În cadrul competiției globale, Uniunea Europeană și a propus ca scop cardinal crearea unei societăți bazate pe cunoaștere. Un element fundamental îl constituie creativitatea. Astăzi mai mult decât oricând, creativitatea reprezintă o condiție fundamentală a calității educației, una dintre premisele esențiale ale performanței.

Creativitatea este acea caracteristică a gândirii care folosește inventiv experiența și cunoștințele acumulate, oferind soluții și idei originale. Ea face posibilă crearea de produse reale sau pur mintale, constituind un progres în planul social. Componenta principală a creativității o constituie imaginația, dar creația de valoare reală mai presupune și o motivație, dorința de a

realiza ceva nou, ceva deosebit. Și cum nouitatea, azi, nu se obține cu ușurință, o altă componentă este voința, perseverența în a face numeroase încercări și verificări.

Gândirea creatoare este deosebit de complexă și are la bază o serie de factori care-i permit combinările, transformările, implicările, relațiile, identificările sau evaluările. Pe lângă coeficientul de inteligență, un rol important în creativitate, îl au: ereditatea, capacitățile intelectuale, aptitudinile, caracterul, mediul socio-cultural, efortul susținut de pregătire și investigație. Cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a școlilor contemporane. Stimularea creativității tinerilor se poate realiza printr-o susținută și elevată pregătire teoretică și practică; dinamizarea inițiativei și muncii independente, a spiritului critic științific; dinamizarea activității de documentare și experimentare independentă; receptivitatea față de nou; pasiune pentru știință în concordanță cu

aptitudinile fiecăruia. Deosebit de importantă este atitudinea profesorului, relația sa cu elevii. Aceasta implică schimbări importante, atât în mentalitatea profesorilor, cât și ceea ce privește metodele de educare și instruire. În primul rând, trebuie schimbat climatul, pentru a elimina blocajele culturale și emotive, puternice în școala din trecut. Se cer relații distinse, democratice, între elevi și profesori, ceea ce nu înseamnă a coborî statutul social a celor din urmă, apoi, modul de predare trebuie să solicite participarea, inițiativa elevilor – e vorba de acele metode active, din păcate prea puțin utilizate în școala românească.

Obiectivul specific este de a sublinia, printre altele, următorii factori care pot contribui la promovarea creativității și capacității de inovare:

1. Crearea unui mediu favorabil inovării și adaptabilității într-o lume aflată în continuă schimbare; trebuie luate în considerare toate formele de inovare,

inclusiv pe plan social și antreprenorial;

2. Evidențierea deschiderii spre diversitate culturală drept mijloc de încurajare a comunicării interculturale și promovarea unei mai strânse legături între arte, precum și cu școlile și universitățile;

3. Stimularea sensibilității estetice, dezvoltării emoționale, gândirii creative și intuiției la toți copiii la vârsta cea mai fragedă, inclusiv în învățământul preșcolar;

4. Sensibilizarea în privința importanței creativității, a inovării și a spiritului antreprenorial pentru dezvoltarea personală, precum și pentru creșterea economică și ocuparea forței de muncă, precum și încurajarea unei mentalități antreprenoriale, în special în rândul tinerilor, prin cooperarea cu mediul de afaceri;

5. Promovarea educării în domeniile matematic, științific și tehnologic a aptitudinilor de bază și avansate favorabile inovării tehnologice;

6. Încurajarea deschiderii de către schimbare, creativitate și rezolvarea problemelor în competențe favorabile inovării, care se pot aplica unei varietăți de contexte profesionale și sociale;

7. Lărgirea accesului la o serie de forme creative de exprimare atât prin intermediul învățământului formal cât și prin activități

neformale și informale pentru tineret;

8. Sensibilizarea publicului, atât în interiorul, cât și în exteriorul pieței muncii, în ceea ce privește importanța creativității, a cunoașterii și a flexibilității într-o epocă a schimbărilor tehnologice și a integrării globale rapide pentru o viață prosperă și satisfăcătoare precum și oferirea mijloacelor care să permită cetățenilor să-și îmbunătățească oportunitățile de angajare în toate domeniile în care creativitatea și capacitatea de inovare joacă un rol important;

9. Promovarea designului drept activitate creativă care contribuie în mod semnificativ la inovarea precum și la dobândirea de aptitudini de gestionare a inovării și a designului, inclusiv noțiunii de bază în materie de protecție a proprietății intelectuale;

10. Dezvoltarea creativității și a capacității inovatoare în organizațiile private și publice prin formare și încurajarea acestora de a utiliza mai bine potențialul creativ atât al angajaților, cât și al clienților.

În concluzie, ca premise ale performanțelor în învățământ, creativitatea și capacitatea de inovare au un rol important, iar obiectivele pe care școala contemporană ar trebui să le aibă în vedere, pot fi următoarele:

- Să sprijine toate formele de creativitate printre care cea artistică, în cadrul programelor școlare aferente ciclurilor de învățământ preșcolar, primar, gimnazial și vocațional;

- Să creeze un context care să permită tinerilor să dobândească competențe de exprimare a propriei personalități, necesare de-a lungul vieții;

- Să promoveze diversitatea culturală ca sursă a creativității și inovatiei;

- Să încurajeze utilizarea TIC ca modalitate de exprimare creativă a propriei personalități;

- Să contribuie la formarea unui spirit antreprenorial mai pregnant;

- Să sensibilizeze linia publică cu privire la perceperea inovației drept modalitate de promovare a dezvoltării durabile;

- Să aducă în atenția publicului strategiile regionale și locale bazate pe creativitate și inovație ;

”Exelența și competențele esențiale, în special cele legate de antreprenariat, creativitate și tehnicile de învățare dezvoltate în toate sistemele și la toate nivelurile de educație și de formare. Atât școlile cât și învățământul și formarea profesională dețin o contribuție majoră la facilitarea procesului de inovare. Învățământul și formarea profesională de înaltă calitate, de exemplu,

pot contribui la favorizarea inovării la locul de munca. Se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în școală, apare necesitatea modificării modului de gândire și a stilului de lucru în clasă, cristalizat în secole de învățământ tradițional, prea puțin preocupat de această latură a personalității elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

Bibliografie:

Avramescu A.,(1999),
Creativitatea și cultivarea ei
în școală, București, Editura
Didactică și Pedagogică
Cucoș, C. (2014),
Pedagogie. Iași: Editura
Polirom.
www.create2009.europa.eu
<http://dexonline.ro>
<http://www.scribd.com/doc/8020792/Imaginatia-Si-Creativitatea>

VALORI FUNDAMENTALE ALE OMENIRII APA VIE A CREAȚIEI POPULARE...LUMEA CE VORBEA ÎN BASME

Învățător, Maria GÎRBULEȚ
Școala Gimnazială, Comuna Dămuc

Viața e valoarea supremă, căreia i se subordonează toate celelalte valori.

Albert Einstein

Toate florile acestui pământ, cele cu nume de fete mândre și zâne diafane, freamătul de codru și luminișul cu păsări, Făt-Frumos și Ileana Cosânzeana, copilul cel năzdrăvan din „Tinerete fără bătrânețe...”, fata moșului cea bună, căprioarele și cocorii, berzele și rândunelele, stelele și curcubeul, luna și soarele, frunzele și albinele, toate unduiesc în murmur de primăvară sau în culorile rodnice ale toamnei peste întreaga noastră zestre a culturii populare. Covoarele cu flori pe margine, ștergarele în dungii de curcubeu, costumele de sărbătoare, în culorile dragi ale casei părintești, vasele de lut, în formele lor grațioase, prisma cu pridvoare sculptate în lemn ca niște dantele, toate spun povestea neîntreruptă a neamului românesc, a oamenilor vrednici ai acestui pământ. Astfel, arta populară și

literatura orală, basmele, poveștile, ghicitorile, legendele, zicerile, strigăturile, datinile, toate își dau mâna în „cartea”, cea fără de margini parcă, a vieții și sufletului românesc, păstrând și transmitând din generație în generație firul neîntrerupt al istoriei, înveșmântând faptele de eroism și muncă pașnică, vrednicia, cinstea, setea de dreptate, în limba cea dulce, „ca un fagure de miere”.

În lumea basmelor și poveștilor, făurite, visate și spuse cu har, în momente de tihnă și vrajă, omul cel de demult ca și cel de azi, a coborât în cuvânt sărbătoresc nemărginirea vieții, întregul labirint al sufletului omenesc, veșnic viu. De la om la om, întâmplările, emoțiile, experiențele, înțelepciunea plătită cu propriile pățanii s-au acumulat în cuvinte și relatări sumare sau învăluite în fantastic, toate având însă în conținutul lor „lumea” cu oglinzile ei multiple, împărtășite de la inimă la inimă, de la minte la minte. Cu o neîntreruptă înțelepciune, basmul românesc ne-a dăruit astfel înalte lecții despre curaj și hărnicie, despre adevăr și demnitate, despre frumusețe și

dragoste. De aceea, în sufletul poporului nostru, o poveste echivalează cu o faptă bună. De unde și acea credință, larg răspândită cândva, că de casa unde se spun povești nu se apropie nimic rău. Este poate și un sâmbure etic rămas într-o astfel de zicere, știut fiind că orice poveste, basmul cel mai vechi, ține mereu trează conștiința binelui, partea luminoasă a faptelor oamenilor, nădejdea că în lupta continuă dintre bine și rău biruie întotdeauna frumosul, echitatea, dreptatea. Căci oricât de demult și „odată ca niciodată” s-or fi petrecut cele mai nemaipomenite întâmplări, sensul și mesajul oricărei povești au trimiteri educative la viața prezentă, de fiecare zi.

Cel ce a spus la început povestea, basmul, legenda a avut de transmis ceva, o experiență căreia alții și alții i-au adăugat amănunte legate de unele concepții și tradiții moștenite, vrând totodată să capteze atenția prin amplificarea faptelor, prin transformarea pățaniei în „ceremonia fastuoasă a unor personaje de basm”. Astfel, de la o generație la alta, omul din popor a transmis experiența lui de viață, suferințele acumulate

din moși- strămoși și cu ajutorul poveștilor și basmelor, al legendelor și povețelor, al proverbelor și al zicalelor. Meditând adânc și limpede asupra vieții, creatorul, care a fost și povestitorul adesea, nu a memorat pur și simplu faptele așa cum apar ele la prima vedere, ci le-a căutat sensul, cauza, rostul. Punând în vorbe gândurile născute în îndelungi mirări și meditații, omul din popor a făcut din poveste și legendă o „carte” de învățatură pentru urmași, un cod de îndemnuri morale fie sub forma exemplelor de urmat, fie sub forma faptelor urâte ce trebuie ocolite, ce trezesc dezgust, oroare.

Cât de mult și de adânc sunt legate de viață toate formele de artă populară, cât de mult constituie ele „bunuri” ale vieții sub forma unui strop de lumină pentru minte și pentru suflet dau seamă atât întinsele și cuprinzătoarele cercetări și culegeri ale specialiștilor etnografi și folcloriști, cât și creațiile culte, moderne de mai târziu. Iar despre poveste și basm, despre rosturile sale adânc educative avem mărturie și faptul că a existat cândva obiceiul ca atunci când un om era găzduit la o casă, acesta trebuia să-și plătească ospitalitatea spunând o poveste. Sau la clăci și alte adunări populare, se mulțumea frumos povestitorului ca la primirea unui dar. Căci povestea, basmul fac să se adune în cel ce ascultă un larg evantai de dispoziții sufletești, de emoții și gânduri. Iar în colectivități, ce stau înmărmurite în urmărirea firului poveștii, se creează o uniune

de cuget și sentimente luminoase, ce dau curaj și nădejde în om, în prietenia dintre oameni, în rostul său nobil de a-și trăi destinul în concordanță cu aspirațiile sale de bine și de adevăr.

O bogată sinteză de înțelepciune ce s-a depozitat în basme, a limbii frumos curgătoare ce s-a țesut aici, ca-n covoare și scoarțe țărănești, este versul eminescian „Lumea ce gândea în basme și vorbea în poezii”. A gândi, a compara, a cumpăni, a raționa, a arăta ce-i bine și ce-i rău, iată cartea de căpătâi a oamenilor, cea dintâi carte de creștere și educație a copiilor. Ochii lor mari, avizi de cunoaștere, sunt cât cerul de încăpători când ascultă cele ce se petrec în povestea care ar vrea să nu se mai sfârșească, într-atâta este de imensă nevoia de asimilare a experiențelor sufletești și de acțiune ale eroilor închipuiți, dar care au fost cândva, „Odată... ca niciodată”.

Pe toate treptele timpurilor, arta populară a dat ramuri tinere, grele de rod apoi, adăugând vigurosul copac al culturii populare alte și alte cercuri concentrice, spre lauda binemeritată a vigorii și geniului nostru popular.

Creațiile populare orale reprezintă prin încărcătura lor afectivă un adevărat univers, alimentând mediul favorabil pentru dezvoltarea limbajului și a gândirii, pentru formarea unui comportament adecvat. Ele oferă posibilități mari de exprimare liberă, influențează imaginația, sensibilitatea, inteligența copilului, ceea ce, de altfel, determină perenitatea acestor valori. Ceea ce învată

copiii în primii ani reprezintă mai mult de jumătate decât vor învăța tot restul vieții.

A educa copilul, învățându-l care sunt adevăratele valori, este cel mai de preț lucru pe care i-l poți oferi. Este ceea ce îl va ajuta să ajungă un adult care încearcă în fiecare zi să fie mai bun, fără să-i rănească pe alții.

SECRETARIATUL VIITORULUI – EVOLUȚIE, TRANSFORMARE DIGITALĂ ȘI ROL STRATEGIC ÎN ORGANIZAȚIILE MODERNE

Secretar șef, Simona-Daniela MEREALBE
Liceul Economic "Alexandru Ioan Cuza", Piatra - Neamț

În ultimele decenii, activitatea de secretariat a trecut prin transformări majore, determinate în principal de dezvoltarea tehnologiilor digitale, globalizare și schimbările din structurile organizaționale. Dacă în trecut secretariatul era asociat cu activități administrative de bază – redactare documente, programări, preluarea corespondenței, în prezent și mai ales în viitor se conturează o profesie complexă, cu rol strategic, integrată profund în dinamica organizațiilor moderne. Secretariatul viitorului nu mai reprezintă doar o funcție de suport, ci devine un partener esențial în coordonarea fluxurilor de informații, optimizarea proceselor și menținerea eficienței operaționale.

Acest articol analizează principalele direcții de evoluție ale secretariatului viitorului, competențele necesare, impactul tehnologiilor și modul în care se redesenează rolul secretarului.

1. Evoluția profesiei de secretariat.

1.1. De la activități administrative la gestionarea informației.

Profesia de secretariat a evoluat odată cu apariția noilor tehnologii. Introducerea computerelor, apoi a internetului, a aplicațiilor de management și a platformelor de colaborare a dus la automatizarea multor sarcini repetitive. Astfel, accentul s-a mutat de pe componenta mecanică (dactilografare, arhivare, multiplicare) către gestionarea eficientă a informațiilor și sprijinirea decizională.

1.2. Transformarea în rol de „Office Manager” sau „Asistent Manager”.

În organizațiile moderne, secretarii sunt tot mai des integrați în poziții de coordonare administrativă, resurse umane, comunicare sau organizare de proiecte. Secretarul viitorului devine un punct esențial de conectare între departamente, fiind responsabil atât de comunicare internă, cât și de

imaginea profesională a instituției.

2. Tehnologii care transformă secretariatul viitorului.

2.1. Inteligența artificială și automatizarea.

Programe avansate de inteligență artificială preiau sarcini precum: programarea automată a întâlnirilor, filtrarea e-mailurilor în funcție de prioritate, transcrierea discuțiilor, generarea de rapoarte și documente, analiza datelor administrative.

Secretarii viitorului vor lucra în tandem cu aceste sisteme, concentrându-se pe sarcini cu nivel ridicat de complexitate, empatie și judecată situată.

2.2. Asistenți virtuali și roboți de proces (RPA).

RPA automatizează procese standardizate precum: completarea formularelor, procesarea documentelor repetitive, actualizarea bazelor de date.

Astfel, secretarul devine „supervizorul” acestor procese, nu executantul lor direct.

2.3. Platforme de colaborare digitală.

Instrumente precum Microsoft 365, Google Workspace, Slack, Notion sau sisteme de management al documentelor devin elemente centrale. Secretariatul viitorului va trebui să gestioneze ecosisteme digitale complexe, facilitând colaborarea între angajați aflați în locații diferite.

2.4. Realitatea virtuală și realitatea augmentată.

Întâlnirile, prezentările și training-urile pot avea loc în spații virtuale. Secretariatul va organiza și coordona evenimente, necesitând competențe în gestionarea platformelor 3D și VR.

3. Competențe esențiale pentru secretariatul viitorului.

3.1. Competențe digitale avansate: operarea aplicațiilor de birou la nivel avansat, înțelegerea automatizării și a AI, gestionarea securității informațiilor, folosirea platformelor de management al proiectelor.

3.2. Competențe de comunicare și relaționare.

Într-o lume în care comunicarea este predominant online, secretarul trebuie să fie capabil să mențină claritatea, profesionalismul și coeziunea echipei.

3.3. Gândire critică și capacitate de decizie.

Secretariatul modern nu se limitează la transmiterea informațiilor, ci decide, prioritizează și optimizează procese.

3.4. Managementul timpului și al proiectelor.

Secretarii viitorului coordonează evenimente complexe, proiecte administrative și procese interne.

3.5. Adaptabilitate și învățare continuă.

Evoluția rapidă a tehnologiilor face ca abilitatea de a învăța să fie mai importantă decât orice competență fixă.

4. Secretariatul viitorului ca rol strategic în organizație.

4.1. Coordonarea fluxurilor informaționale.

Secretarii devin „gardienii informației”, capabili să filtreze, sintetizeze și distribuie date relevante în momente critice.

4.2. Suport pentru managementul superior.

În multe instituții, secretarul acționează ca un „consilier logistic” al conducerii, anticipând nevoile, riscurile și optimizând agende și procesele.

4.3. Contribuția la cultura organizațională.

Secretariatul are un rol direct în formarea imaginii interne și externe prin: organizarea de evenimente, comunicarea profesională, menținerea unui climat organizațional pozitiv.

4.4. Gestionarea securității informaționale.

Cu volumul tot mai mare de date sensibile, secretarii vor avea responsabilități sporite în respectarea normelor de protecție a datelor, confidențialitate și etică digitală.

5. Provocări și riscuri în dezvoltarea secretariatului viitorului.

5.1. Teama de automatizare

Deși multe sarcini se digitalizează, rolul secretarului nu dispare. Dimpotrivă, devine mai valoros, dar necesită recalificare și adaptare.

5.2. Creșterea volumului de informații.

Secretarii vor trebui să gestioneze fluxuri tot mai mari de date și comunicări, menținând eficiența și acuratețea.

5.3. Securitatea cibernetică

Erorile umane reprezintă una dintre cele mai comune vulnerabilități. Profesioniștii din secretariat trebuie formați în bune practici de securitate digitală.

6. Direcții viitoare de dezvoltare

- integrarea completă cu sisteme AI,
- birouri complet digitale și fără hârtie,
- utilizarea pe scară largă a asistenților AI personali pentru fiecare angajat,
- secretariat globalizat, care poate

funcționa online, în diferite fusuri orare,

- accent crescut pe inteligență emoțională și relaționare umană.

Concluzie

Secretariatul viitorului este definit de un echilibru între tehnologie și abilitățile umane. Rolul secretarului se transformă dintr-un executant administrativ într-un profesionist strategic, capabil să gestioneze informații, procese și relații într-un mediu digital complex. Secretarii viitorului vor fi piloni centrali ai eficienței organizaționale, facilitând comunicarea, coordonarea și implementarea schimbărilor tehnologice.

Într-o lume în continuă evoluție, profesia de secretariat devine mai relevantă ca niciodată, adaptându-se dinamic și contribuind esențial la succesul instituțiilor moderne.

Bibliografie:

1. Adina Berciu Drăghicescu (2003), Manual de secretariat și asistență managerială, Editura Universității, București
2. Fundatia Drucker, Organizația viitorului, Editura Teora

Dragi cititori,

Următorul număr al revistei **Școala modernă** va apărea în luna iunie 2026.

Revista poate cuprinde lucrări din diferite domenii, cum ar fi: **management educațional; metodologii instructiv-educative; parteneriate și proiecte; alternative educaționale; școală, cultură și tradiție; sprijin, suport și asistență educațională și psihologică; cercetări, studii etc.**

Materialele vor fi trimise până la data de 15 mai 2026, pe adresa alfa.ccdnt@gmail.com.

Cerințe de tehnoredactare:

- ❖ Se trimit doar documente WORD, de maximum 3 pagini, denumite cu titlul lucrării; Font Arial nr. 12;
  - ❖ Spațierea paragrafelor va fi de 1.0 rânduri;
  - ❖ Textul trebuie să fie redactat obligatoriu cu diacritice și să conțină la final numele și titlul didactic al autorului, școala și localitatea la care predă acesta;
  - ❖ În cazul în care au fost folosite surse bibliografice, în mod obligatoriu, acestea trebuie precizate la finalul materialului.
- **Responsabilitatea pentru conținutul articolelor revine exclusiv autorilor.**

Număr realizat de:
Lăcrămioara TINCĂ – profesor metodist
Ana MACOVEI – bibliotecar
Ovidiu MÂȚĂ - informatician

ȘCOALA MODERNĂ – publicație trimestrială editată de C.C.D. Neamț

Director: Elena LAIU

laiu.elena@ccdneamt.ro

Colectivul de redacție:

Director: profesor Elena LAIU – laiu.elena@ccdneamt.ro

Prof. metodist – Lăcrămioara Tincă – tinca.lacramioara@ccdneamt.ro

Prof. metodist – Gabriela-Livia Curpănar – curpararu.gabriela@ccdneamt.ro

Prof. metodist – Rodica Hogaș-Ciuchi – ciuchi.rodica@ccdneamt.ro

Prof. metodist – Elena-Roxana Irina – irina.roxana@ccdneamt.ro

Bibliotecar – Ana Macovei – macovei.ana@ccdneamt.ro

Informatician – Ovidiu Măț – ovidiu.mata@ccdneamt.ro

Adresa redacției: Piatra-Neamț, Str. Petru Rareș, nr. 24, tel.: 0333 408 174

E-mail: alfa.ccdnt@gmail.com

ISSN 2069-4504

**Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate
revine exclusiv autorilor**